

Hoe wonen de woonprofessionals, de mensen die van wonen hun vak hebben gemaakt? Wat is hun eigen woonfilosofie, hoe hebben ze het zelf thuis ingericht? In de serie *In de stijl van ...* portretteren we interieurarchitecten, vormgevers en stylisten in hun eigen huis. Vandaag: Jan Boxem, ontwerper en meubelmaker uit Bedum.

Tekst
RONALD HOOJENGA
Foto's
ANNE MARIE KAMP

Wie
Jan Boxem, ontwerper/meubelmaker. Woont in Bedum met Margje Vos.
Bedrijf
Morgenster, meubelvormgeving in hout.
Website
www.morgenster.nl
Favoriete kleur
"Ik denk niet zozeer in kleur, meer in de totale sfeer van een ruimte."
Favoriete plek in huis:
"De grote tafel, absoluut. De tafel als sociale plek. Zeker toen de kinderen nog thuis woonden, was de keukentafel dé plaats waar het gebeurde. Zo'n tafel moet groot genoeg zijn om lekker met zijn allen aan te kunnen zitten."
Tip
"Vraag je bij het inrichten eens af wat je nou écht zou willen. Als alles leeg zou zijn: wát zou je willen? Dan moet je dáár voor gaan!"

Op een ander tegeltje gaan staan

Hij staat bekend om zijn specialisme: Jan Boxem is de man van de organische vormgeving. Van de meubels, keukens, kamers en kantoren met de vloeiende lijnen, de natuurlijke materialen, de speelse ontwerpen. Met het veelvuldig gebruik van massief, eerlijk hout van esdoorn, eiken, beuken en kersen. De man die vijftien jaar geleden de entree en winkelruimte van museum De Buitenplaats in Eelde vormgaf, en dat onlangs voor het derde lustrum nog eens overdeed met nieuwe vormen, nieuwe vondsten, en hetzelfde hout.

In zijn eigen boerderij buiten Bedum komt dat organische natuurlijk volop terug: in de zelfontworpen, zelfgemaakte tafels, kasten, bureaus en andere vondsten. In het huis, de keuken en de kantoor- en werkruimtes, van hemzelf en zijn partner Margje Vos, die in een schitterende spreekkamer de cliënten uit haar coachingpraktijk ontvangt.

Toch oogt het er ook verrassend strak, met veel wit, en glas, en een roestvrijstalen keuken die zijn weerga niet kent. Het blok dat de keukens afschermt van de kamer is een hoogglans wit gespoten geheel in de vorm van een komma, lijkt het, maar het is een klein deeltje van een grote ellips. Met de computer berekend en getekend, geplaatst en gezaagd. Dát was er nog niet bij, toen hij begon.

"Ze zetten nu gebouwen neer die zonder computer niet gemaakt zouden kunnen worden. Als ik mijn keuken vroeger zo had willen maken, was dat een eindeloos gedoe met twee touwtjes en potloden geweest om een ellips te trekken. Maquettes maakte je zelf van hout, terwijl je je klanten nu in een driedimensionale tekening kunt laten rondstappen, zodat ze precies kunnen zien wat je bedoelt. Er is nu veel meer mogelijk, door de automatisering, 3D-tekenen en computergestuurd uitzneden. Het maakt aan de ene kant dat je veel creatiever kunt ontwerpen, aan de andere kant wordt het soms allemaal zo strak en perfect dat het niet meer leeft. Bij mijn meubels mogen mensen er graag eens even met de hand overheen voelen: hee, dat is echt hout. Ik vind het een uitdaging om ook de strakste meubels toch nog even met de hand af te werken."

Aan de oude boerderij hebben ze in de loop der jaren heel wat gesleuteld, vernieuwd, uitgebouwd en verbouwd. "Het was een armoedig gebeuren, er zat amper een badkamer in. We zijn er nu bijna dertig jaar geleden ingetrokken, en zolang zijn we hier nu ook al bezig... Muren verplaatst, deuren veranderd, een glazen wand in plaats van een buitenmuur. De verbouwingen waren nooit echt spectaculair of zo. Maar het resultaat is dat wel!"

"We hebben natuurlijk het geluk dat we op

zo'n zalige plek mogen wonen. Je voelt je hier heel erg verbonden met de natuur, de natuur komt hier zeer binnen. De herfst, de winter: het is allemaal intens. We vinden het ook heel belangrijk, die relatie tussen binnen en buiten, en hebben daar het huis zo goed mogelijk op aangepast. Als je op de centrale plek van de kamer staat, kijk je aan alle kanten zó het land op, en heb je contact met alles. Als dan de zon opkomt, is alles hier oranje; geweldig!"

De grote, wit eiken eettafel is vanzelfsprekend een ontwerp van Boxem zelf. Net als het iepen tafeltje in de praktijkruimte, de buitentafel van twee gespiegelde stukken eik uit dezelfde boom, het keukenblok, en de salontafel in de voorkamer. In die laatste had de boerderij zelf ook een fiks aandeel: de tafel is gemaakt van de oude vloer uit het voorhuis. In de hal naar dat oude voorhuis, nu Jans eigen kantoor, is een raam tot aan de grond doorgetrokken, waardoor een schitterend doorkijkje naar de landerijen buiten ontstaat. Het magnifieke uitzicht wordt van een klein speels accent voorzien door het beroemde glamloufotobok van Helmut Newton op een lage standaard voor het raam.

"Ik vind het op allerlei vlakken leuk om ook eens 'op een ander tegeltje te gaan staan', zoals Margje dat noemt in haar praktijk, waar ze dat met dat tegeltje overigens ook letterlijk gebruikt: stap van het ene op het andere. Kijk er

eens anders tegenaan, wil ze daarmee zeggen, misschien dat je tot een heel ander gezichtspunt komt. Organische vormgeving is weliswaar mijn basis, en ik vind het heerlijk met massief, eerlijk hout te werken, maar af en toe wil je dan ook wel eens wat anders, niet?"

Vandaar misschien die strakke stalen keukens, het wit, het glas, de lamellen, en de grijze gietvloer. Twee fuchsiaroze muren, bloemen op de vaas en twee schilderijen zorgen in de kamer voor de kleur." Op dat schilderij in de voorkamer werden we in een galerie in de Verenigde Staten allebei meteen verliefd. Bleek het van de Drentse Ellen de Jonge te zijn. Nou jij weer!"

"Als ik op de nu al meer dan dertig jaar van mijn carrière terugkijk, zou ik zo gauw niet kunnen zeggen wat het allermeeste is wat ik gemaakt hebt. Ik heb zo veel gedaan, ik zou je duizenden foto's kunnen laten zien. Het leukste is, vind ik, de ontwikkeling die ik in al die jaren zelf heb doorgemaakt. Daarbij heb ik in de loop der tijd eindelijk kunnen loslaten dat ik bij het ontwerpen meteen aan eventuele technische beperkingen om het te maken dacht. Je moet juist niet uitgaan van het onmogelijke, maar van wat er allemaal kan. Ik kan nu een vorm bedenken, zonder dat ik me meteen ga afvragen of dat constructief allemaal wel kan. Dat vogelen we later dan wel uit, denk ik nu, en dat ontwerp toch heel wat vrijer."

Links- en rechtsom: de hal van en naar het oude voorhuis is nu soms een baan van (zon-)licht. Hierboven: organisch tafeltje van iepenhout.